

1900. : XXI. t. c.

Melléklet a 239. számú irományhoz.

Indokolás,

„a Spanyolországgal a szabadalmi, mustra- és védjegyoltalom tárgyában kötött egyezmény becikkelyezéséről“ szóló törvényjavaslathoz.

A szabadalom, mustra és védjegy oltalma Spanyolországban is törvényes intézkedések által van biztosítva, azoknak kölcsönös védelmét illetőleg azonban szerződésünk mindeddig nem volt s csakis a védjegy- és mustra-oltalom tekintetében intézkedik általánosságban az 1880. évi június hó 3-án kötött s az 1881. évi XVI-ik törvényczikkbe foglalt kereskedelmi szerződés VI. cikke.

Ezen cikk következőkép hangzik: »Az egyik szerződő fél alattvalói a másik fél területein ugyanazon védelmet élvezendik, mint a nemzetbeliek, mindeuben, a mi a gyári és kereskedelmi jegyeknek, az árúk vagy csomagolásaik megjelölésének, valamint a mustrák és mintáknak tulajdonjogát illeti. — E tekintetben mindazonáltal az illető országban érvényes törvények és szabályok által megszabott feltételekhez és alakszerűségekhez alkalmazkodni tartoznak. Magától értetik az, hogy a szerződő felek egyikének alattvalói a másiknak területén gyári és kereskedelmi jegyeik védelmét csak annyiban és addig érvényesíthetik, a mennyiben és a meddig ezen védelmet saját országukban élvezik.«

Jelen törvényjavaslat tárgyát képező egyezmény ezen fentidézelt cikkelyben foglalt intézkedéseknek határozottabb és részletesebb, sőt annyiban kiterjesztett meghatározását is képezi, a mennyiben a szabadalmakra nézve is kölcsönös oltalmat biztosít a szerződő államok alattvalóinak.

Azon tudatban, hogy ezen a más külföldi államokkal kötött hasonló egyezmények szövegével lényegileg megegyező szerződés, a Spanyolországgal fennálló kereskedelmi viszonyaink kedvező alakulását csak előmozdítani s hathatósan támogatni fogja — annak elfogadását az országgyűlésnek ajánlom.

Budapest, 1897. évi augusztus hó 26-án.

*Báró Dániel Ernő s. k.,
kereskedelemügyi m. kir. minister.*

Hellét 2 239. számú iromanyhoz.

Indoklás

"a Spanyolországgal a szabadalmi, musta és védjegy-
általoni tárgyában kötött egyezmény becsikkelyere-
iről szóló törvényjavaslathoz.

A szabadalom, musta és védjegy-
általoni Spanyolországban is törvényes intézkedé-
sek által van biztosítva, azoknak kölcsönös
védelmét illetőleg azonban szerződésünk mind-
eddig nem volt csakis a védjegy és musta
általoni tekintetben intézkedések általános-
ságban az 1880. évi június hó 3-án kötött
az 1881. évi III-ik törvénycikkbe foglalt
kereskedelmi szerződés II. cikké.

Ezen cikk következőkép hang-
zik: "Az egyik szerződés fél által való a másik
fél területén ugyanazon védelmet élvez-
dik, mint a nemzetbeliek, mindenben, a
mi a gyári és kereskedelmi jegyeknek, az-
iról vagy csomagolásairól megjelölésnek,
valamint a musták és mintáknak tulaj-
donjogát illeti." E tekintetben mind-

azonáltal az illető országban érvényes
leveleket és szabályok által megpa-
rosított feltételekhez és alakosságokhoz
alkalmazkodni tartoznak. Magától
értik, hogy a szerződés felek egyike-
nek alattvalói a másiknak területén gyá-
ri és kereskedelmi jogokat védelmet
csak annyiban és annyig élvezhetnek.
Akkor, a mennyiben és a mennyig ezen védel-
met saját országunkban élvezik.

Ezen levéljavaslat tárgyát
képező egyezmény ezen fentidézett cikk-
ekben foglalt intézkedéseknek határo-
zottabb és részletesebb, sőt annyiban ki-
terjedtebb meghatározását is képezi; a
mennyiben a szabályokra nézve is köl-
csönös oltalmat biztosít a szerződés ál-
lamban alattvalóinak.

Azok tudatban, hogy ezen
a más külföldi államokkal kötött
hasonló egyezmények növegyével le-
nyegileg megegyező szerződés, a Spa-
nyolországgal fennálló kereskedelmi
viszonyaink kedvező alakulását csak
előmozdítani s hatékonyan támog-
gathatjuk fogja - annak elfogadását

az országgyűlésnek ajánlom.

Budapest, 1897. augusztus hó 26.

B. Á. Á. Á.

kereskedelmiügyi m. társ. Minster.

A kiknek ügyvédi oklevelük van, továbbá azok, a kik a gyakorlati birói vizsgálatot sikeresen letették, végül az 1883. évi I. t.-cz. 5. §-ának IV. pontjában felsorolt vármegyei valóságos tisztviselők (alispánok, jegyzők, főszolgabírák és szolgabírák), községi és körjegyzői állásokra minősítve vannak.

A jelen törvény életbelépte előtt az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ának megfelelően jegyzői vizsgát tett egyének községi és körjegyzőkül ugy az illető, mint más vármegye területén is alkalmazhatók.⁽¹⁾

4. §. Rendezett tanácsu város jegyzőjéül alkalmazható az is, a kinek az 1883. évi I. t.-cz. 3. §-ában a közigazgatási szakra megállapított minősítése van.

5. §. A tanfolyamok költségei a belügyi tárca rendes kiadásai között külön czím alatt veendőek fel.

6. §. Az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a, valamint az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §-ának a jegyzői minősítésre vonatkozó része jelen törvény életbeléptéve hatályon kívül helyeztetik.

7. §. Jelen törvény 1900. évi szeptember hó 1-én lép életbe. Végrehajtásával a belügyminister bizatik meg.⁽²⁾

XXI. TÖRVÉNY-CZIKK

a találmányok, védjegyek és mustrák oltalma tárgyában Spanyolországgal kötött egyezmény becikkelyezéséről.⁽³⁾

(Szentelést nyert 1900. évi július 12-én. Az egyezmény hitelesítési okmányai Madridban 1900. évi június 11-én cseréltettek ki. Kihirdettetett az «Országos Törvénytár» 1900. évi július 17-én kiadott 8. számában.)

Az osztrák-magyar monarchia és Spanyolország meghatalmazottai által Madridban, 1897. évi január 21-én aláírt egyezmény ezennel az ország törvényei közé iktattatik.

(1) Az 1883: I. t. t. cz. 6. §-a szerint a vármegyei vizsgáló bizottság előtt letett jegyzői vizsgálat idáig csak az illető vármegye területére nézve volt érvényes. Ha az okleveles jegyző más vármegye területén kívánt alkalmazást nyerni: itt egészen új vizsgálatot kellett tennie; kivéve, ha a vizsgálat letétele után azon hatóság területén, melytől a képességi bizonyítványt nyerte, legalább három évig mint önálló jegyző vagy aljegyző (segédjegyző) kielégítőleg működött s ezt alispáni bizonyítvánnyal tudta igazolni, a mely esetben képességi bizonyítványa országos érvényűvé vált s idegen vármegyében alkalmaztatása esetén nem egészen új, hanem csupán az itteni szabályrendeletekből való vizsgálat-tételre volt kötelezhető. Minthogy azonban a jegyzői oklevél érvénye tekintetében tett eme megkülönböztetés a multban sem volt kellően indokolt, a mennyiben a jegyzői vizsgálatok tárgya, vagyis a jegyzőktől megkívánt közigazgatásjogi általános ismeretkör az 1884. évi 58.285. sz. belügyministeri rendelettel kiadott jegyzőszigorlati rendtartás szerint országszerte úgyszint azonos volt és a statutumokból teendő pótvizsgálat is nem kötelezőleg, hanem csak facultative volt előírva: e megkülönböztetésnek jövőre fentartása még kevésbbé volna helyénvaló.

(2) V. ö. 1900 jun. 36-án 64135. sz. belügymin. rend., a községjegyzői szigorlatra már jelentkezett jegyzőjelöltek részére rendkívüli szigorlati határidő kitűzhetése tárgyában (R. T. I. 489); ugyanerről u. a. 1900 aug. 3-án 83.737. sz. rend. (R. T. II. 69); v. ö. 1900 aug. 16-án 90.000. sz. belügymin. rend., a községi közigazgatás tanfolyamok életbeléptetése és szabályozása tárgyában. (R. T. II. 71.)

(3) Ez egyezményt megelőzően a védjegy és mustra-oltalom tekintetében Spanyolországgal szemben általánosságban az 1881: XVI. t. cikkbe iktatott — de már lejárt — kereskedelmi szerződés VI. cikke rendelkezett. — V. ö. a védjegyek oltalmáról szóló 1890: II. és 1895: XLI., a találmányi szabadalmakról szóló 1895: XXXVII. t. cikket.

Hasonló szerződésünk van az északamerikai Egyesült-Államokkal: 1872: XIV. t. cz.; Oroszországgal:

Az egyezmény szövege a következő:

(Hivatalos fordítás.)

Egyezmény az osztrák-magyar monarchia és Spanyolország között a találmányok, védjegyek és mustrák kölcsönös védelméről.

Azon czélből, hogy az osztrák vagy magyar alattvalók részére Spanyolországban és viszont a spanyol alattvalók részére az osztrák-magyar monarchiában a találmányok, gyári és kereskedelmi védjegyek és mustrák oltalma biztosítsék, a kellően meghatalmazott alulírottak a következőkben állapodtak meg:

I.

Az osztrák vagy magyar alattvalók Spanyolországban, ide értve ennek tengerentuli birtokait és viszont a spanyol alattvalók az osztrák-magyar monarchiában, a találmányok, mustrák és minták gyári és kereskedelmi védjegyek, valamint a czégek, nevek s egyéb árujélzők védelme tekintetében ugyanazon jogokat élvezik, mint a honosok.

II.

A honosokkal egyenlő jogokat élveznek azon személyek is, kik a szerződő felek valamelyikének területén laknak, vagy ott ipari főteleppel bírnak.

III.

Ha a szerződő felek egyikének alattvalói hazájukban, valamely találmányra szabadalmat kértek, az ezen bejelentés napjától számítva 90 napon belül, a másik szerződő fél területein való bejelentésre elsőbbségi joggal bírnak, — s a későbbi bejelentés minden tekintetben ugyanazon hatálylyal bír, mintha az első bejelentéssel egyidejűleg tétetett volna.

Ugyanez áll a szerződő felek egyikének területein bejegyzett azon gyári vagy kereskedelmi védjegyek, mustrák- és mintákra nézve is, melyekre a másik szerződő fél területein, az első bejegyzéstől számítva, legkésőbb 90 napon belül tétetik a bejelentés.

A találmányokkal egyazon szempont alá esnek ama használati minták, melyek a szerződő felek területein törvényes oltalmat élveznek.

Az előző pontokban engedélyezett 90 napi határidő a tengerentuli spanyol tartományok és birtokokból eredő bejegyzési kérelmeknél 120 napra terjesztetik ki.

1875: XI. t. cz.; Nagybritanniával: 1876: XLIX. t. cz. 6. cz.; Belgiummal: 1880: XXII. t. cz.; Franciaországgal: 1884: VI. t. cz. II. cz.; Svájccezel: 1886: IX. t. cz.; Braziliával: 1887: XXXIX. t. cz.; Németalfölddel: 1887: XL. t. cz.; Dániával: 1888: XVI. t. cz.; Svéd- és Norvégországgal: 1890: XVI. t. cz.; a Német birodalommal: 1892: IV. t. cz.; Olaszországgal: 1892: VI. t. cz. XVI. cz.; Rumániával: 1893: XXIV. t. cz.; Bulgária tekintetében v. ö. 1897: XIX. t. cz. III. cz.

IV.

A III. szakasz rendelkezéseinek megfelelően bejegyzett gyári és kereskedelmi védjegyek, árunevek, mustrák vagy minták védelme a másik szerződő fél területein sem terjedhet hosszabb időre, mint a származási ország területén nyújtott oltalom.

Másrészt azonban az egyik szerződő fél államának csakis azon alattvalói nyerhetnek a másik fél területein is kizárólagos használati jogot valamely védjegy vagy árujelzőre vonatkozólag, a kik ezen jogot a saját országukban már törvényesen megszerezték.

V.

Az egyik szerződő fél területein előállított árúknak a másik szerződő fél területeire való bevitelele nem vonhatja maga után azon oltalomnak elvesztését, mely ezen utóbbi területeken ezen árúknak találmány, mustra, vagy minta-oltalom alapján biztosított.

Eme jog tulajdonosa minden esetben köteleztetik azonban, hogy találmányát, mustráját vagy mintáját azon ország törvényeinek szabványai szerint vegye használatba, a mely országba a védett árúkat beviszi.

VI.

A származási országban bejegyzett védjegytől vagy a származási államban a védjegygyel egyenlő oltalomban részesített árujelzőtől a másik szerződő állam illetékes hatósága a bejegyzést csakis azon esetben tagadhatja meg, ha az illető védjegyek vagy árujelzők :

a) Ő Felségeiknek, vagy a királyi család valamelyik tagjának arczképével, állami vagy közhatósági czimerével illetéktelenül vannak ellátva ;

b) a forgalomban bizonyos árunemek megjelölésére általánosan szokásosak ;

c) erkölcstelenek vagy a közrenddel ellenkeznek, — vagy

d) összbenyomásuknál fogva ellentétben állanak azon követelményekkel, melyek a közönség tévedésbe ejtését kizárják.

A szerződő felek fentartják maguknak a jogot, hogy a származási államban oltalomban részesített védjegytől a bejegyzést megtagadják azon esetben is, ha ezen védjegygyel azonos, vagy azzal való megtévesztésre alkalmat szolgáltató védjegy már előbből be van lajstromozva ; ugyancsak törölhetők (bejegyzés esetében) ezen fentjelzett védjegyek, az első bejegyzés folytán jogosult személyek kérelmére.

VII.

A szerződő felek, a mennyiben azt már előzőleg nem tették, ezentul meg fogják akadályozni oly árúk eladását és áruba bocsátását, melyek csalárd szándékkal vagy a jogos kereskedelem sérelmével a másik szerződő fél állami czimerével vagy az illető áru eredetének jelzéseül a másik szerződő fél területeihez tartozó helyeknek, kerületeknek nevével vagy czimerével vannak ellátva.

VIII.

Az egyik szerződő fél államának azon alattvalói, kik maguknak a találmány, védjegy, mustra vagy minta tulajdonjogát a másik szerződő fél területein biztosítani akarják, tartoznak az utóbbi fél törvényhozása által előirt alakszerűségeket teljesíteni.

Különösen pedig találmányaik leírását, valamint védjegyeiket, mintáikat és mustráikat a fennálló szabályok értelmében bejelenteni tartoznak :

Spanyolországban a művészeti és ipari conservatoriumnál Madridban ; az osztrák-magyar monarchiában, Ausztriára nézve a találmányok leírását az illető tartományok közigazgatási főnökségénél, a védjegyeket, mustrákat és mintákat a kereskedelmi és iparkamaránál Bécsben, Magyarországra nézve : a találmányok leírását a magyar királyi szabadalmi hivatalnál, a védjegyeket, mustrákat és mintákat a kereskedelmi és iparkamaránál Budapesten.

IX.

Jelen egyezmény a jóváhagyások kicserélése után 15 nap mulva lép életbe és a szerződő felek valamelyike által való felmondása után még 6 hóig érvényben marad.

X.

Ezen egyezmény jóváhagyandó és a jóváhagyási okmányok Madridban mielőbb kicserélendőek. — Minek hiteléül alulírottak azt aláírták és czimeres pecsétükkel ellátták.

Kelt két egyenlő példányban Madridban ezernyolczszáz kilenczvenhét évi január hó huszonegyedikén.

(Eredeti szöveg.)

Arrangement entre la Monarchie austro-hongroise et l'Espagne pour assurer la protection réciproque des inventions, des marques et des modèles.

Pour assurer aux ressortissans autrichiens ou hongrois en Espagne et, réciproquement, aux ressortissans espagnols dans la Monarchie austro-hongroise, la protection de leurs inventions, marques de fabrique et de commerce, et modèles, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont arrêté les dispositions suivantes :

I.

Les ressortissans autrichiens ou hongrois en Espagne, y compris ses possessions d'outremer et, réciproquement, les ressortissans espagnols dans la Monarchie austro-hongroise jouiront des mêmes droits que les nationaux pour tout ce qui concerne la protection des inventions, dessins et modèles, des marques de fabrique ou de commerce, ainsi que des raisons sociales et des noms et des autres désignations de marchandises.

II.

Sont assimilés sous ce rapport aux ressortissants les autres personnes qui sont domiciliées ou ont leur établissement industriel principal sur les territoires de l'une des Parties contractantes.

III.

Les ressortissants des Etats de l'une des Parties contractantes qui auront déposé la demande d'un brevet d'invention dans les territoires de cette Partie, auront, pour effectuer le dépôt dans les territoires de l'autre Partie un droit de priorité pendant 90 jours à compter de la date du premier dépôt ; et le dépôt postérieur aura, sous tous les rapports, le même effet, comme s'il avait été fait au moment du premier dépôt.

Il en sera de même pour les marques de commerce ou de fabrique, les dessins et les modèles, pourvu que 90 jours au plus tard, après la date de la demande d'enregistrement dans les territoires de l'une des Parties contractantes, l'enregistrement de ces marques, dessins et modèles, ait été demandé dans les territoires de l'autre Partie contractante.

Seront assimilés aux inventions les modèles d'utilités qui jouissent de la protection légale dans les territoires des Parties contractantes.

Le délai de 90 jours accordé dans les paragraphes qui précèdent, sera porté à 120 jours pour le dépôt ou l'enregistrement des demandes provenant des provinces et possessions espagnoles d'Outremer.

IV.

La protection d'une marque de commerce ou de fabrique, d'une désignation de marchandises, d'un dessin ou d'un modèle, enregistrés en conformité du § III dans les territoires de l'autre Partie contractante ne peut avoir dans ces territoires une durée plus longue que celle qu'elle a dans les territoires du pays d'origine.

D'ailleurs le droit exclusif pour les ressortissants des Etats de l'une des Parties contractantes d'exploiter une marque ou une désignation de marchandises dans les territoires de l'autre, ne peut être acquis que par ceux qui l'ont déjà légitimement acquis dans leur propre pays.

V.

L'importation d'une marchandise fabriquée dans les territoires de l'une des Parties contractantes sur les territoires de l'autre, n'entraînera pas dans ces derniers territoires des conséquences préjudiciables au droit de protection accordée en vertu d'une invention, d'un dessin ou d'un modèle.

Toutefois l'ayant-droit restera soumis à l'obligation d'exploiter son invention, dessin ou modèle conformément aux lois du pays où il introduit les objets protégés.

VI.

L'enregistrement d'une marque enregistrée pour le propriétaire dans le pays d'origine ou d'une désignation de marchandises dont il est constaté qu'elle jouit dans le pays d'origine d'une protection égale à celle acquise aux marques, ne peut être refusé par l'autorité compétente à moins que cette marque ou cette désignation

a) ne porte illicitement le portrait du souverain ou des membres de la famille régnante ou les armes de l'Etat ou d'autres armes publiques, ou

b) qu'elle ne soit généralement usitée dans le commerce pour désigner certaines catégories de marchandises, ou

c) qu'elle ne soit contraire à la morale ou à l'ordre public, ou enfin

d) qu'elle ne soit en opposition, par sa teneur, avec les conditions effectives de manière à induire le public en erreur.

Les Parties contractantes se réservent le droit de refuser l'enregistrement de marques du pays d'origine, si celles-ci sont reconnues égales ou ressemblantes au point à donner lieu à des erreurs aux marques déjà enregistrées ; de même pourront elles rayer les marques susmentionnées sur la demande des personnes préjudiciées par l'enregistrement.

VII.

Chacune des Parties contractantes prendra des mesures nécessaires, si elles n'avaient pas été déjà prises antérieurement, contre la vente et la mise en vente de marchandises, qui, dans une intention frauduleuse ou préjudice du commerce légitime, sont revêtues d'armoiries d'Etat de l'autre Partie contractante, ou portent, comme indication de provenance, le nom ou les armes de localités ou de districts situés dans les territoires de l'autre Partie contractante.

VIII.

Les ressortissants des États de l'une des Parties contractantes qui veulent s'assurer la propriété d'une invention, d'une marque, d'un dessin ou d'un modèle, dans les territoires de l'autre Partie contractante, auront à remplir les formalités prescrites par la législation de cette dernière.

Ils devront en particulier faire déposer les descriptions de leurs inventions, ainsi que leurs marques, dessins et modèles conformément aux prescriptions en vigueur, en Espagne : au Conservatoire pour l'art et les métiers en Madrid ; dans la Monarchie austro-hongroise, pour l'Autriche : les descriptions d'inventions : à l'autorité administrative d'une province ; les marques, dessins et modèles : à la Chambre de Commerce et d'Industrie à Vienne ; et pour la Hongrie : les descriptions d'invention : au bureau royal hongrois de brevets à Budapest ; les marques, dessins et modèles à la Chambre de Commerce et d'Industrie à Budapest.

IX.

Le présent arrangement entrera en vigueur quinze jours après l'échange des ratifications et demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration de 6 mois à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncé.

X.

L'arrangement sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Madrid le plus tôt possible. — En foi de quoi les Soussignés l'ont signé et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait à Madrid en double expédition le vingt et un Janvier mil huit cent quatre-vingt dixsept.

XXII. TÖRVÉNY-CZIKK

az 1899. évi XV. t. cz. 98. §-ának kiterjesztéséről.

(Szentelést nyert 1900. évi július 12-én. Kihirdettetett az «Országos Törvénytár» 1900. évi július 17-én kiadott 8. számában.)

1. §. Az 1899: XV. t. cz. 98. §-ának az 1878: V. t. cz. 224. §-a 1. pontját módosító rendelkezése arra a képviselőre vagy jelöltre is kiterjesztetik, a ki az országgyűlés képviselőházának bíráló bizottsága, vagy kiküldöttje előtt választási ügyben mint panaszszal megtámadott fél valamely cselekményére nézve saját kívánatára tanukép kihallgattatott.⁽¹⁾

2. §. E törvény a jelen országgyűlés berekesztését követő napon lép hatályba s annak végrehajtásával az igazságügyminister bizatik meg.

XXIII. TÖRVÉNY-CZIKK

a pestis elleni védekezés tárgyában, Velenczében 1897. évi márczius 19-én kötött nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről.⁽²⁾

(Szentelést nyert 1900. évi szeptember 28-án. Az egyezményre vonatkozó hitelesítési okmányok Rómában 1899. évi október 31-én, az egyezményhez tartozó «Általános egészségügyi szabályzat» 35. cikkének módosítására vonatkozó nyilatkozat hitelesítési okmányai pedig ugyanott 1900. évi augusztus 20-án cseréltettek ki. Kihirdettetett az «Országos Törvénytár» 1900. évi október 9-én kiadott 9. számában.)

1. §. Az Ő Felsége Ausztria császára, Csehország királya stb. és Magyarország apostoli királya; továbbá Ő Felsége Németország császára, Poroszország királya, a német birodalom nevében; Ő Felsége a Belgák királya; Ő

(1) V. ö. 1899: XV. t. cz. 175. §.; 1900 jan. 22. képviselőházi házszab. 89. §.

(2) V. ö. 1898: XXXI. t. cz., a mekkai zarándoklásnál való óvintézkedések és a perzsa öbölben szervezendő egészségügyi felügyelet tekintetében követendő eljárás szabályozása iránt kötött egyezményről. L. még 1889: XX., 1894: VIII. és IX. t. cz.